

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De lamiis et phitonicis mulieribus

Molitoris, Ulrich

[Reutlingen], nicht vor 10. Jan. 1489

Utrum possint facies hominum in alias formas imutare, etc.

[urn:nbn:de:bsz:31-86531](#)

causis. **U**lricus Decreuerunt iudices viros taliter
infectos medicis curie huiusmodi iuratis ostendere se de-
bere pro examine medicorum faciendo. **S**igmundus
Quid inde? **U**lricus Itaq; plures comperi p me-
dicos curie iuratos inspectos quos ipsi medici afferuerunt
natura non frigidos. sed sortilegio maleficiatos esse
Sigmundus Et quid super huiusmodi medicorum
examine finaliter sententiatum exxit? **U**lricus
Decreuerunt itaq; iudices partes ad triennium mutuo coha-
bitare debere opus carnis huiusmodi attentando. quodq;
largiores in ieiunijs et elemosinijs forent ut deus qui insti-
tutor est matrimonij huiusmodi maleficium ab eis auferre
dignaretur. **U**lerum quia de huiusmodi articulo opinionez
meam in fine cum precedebus dubijs lacius declarare in-
tendo. Interim ad alia dubia te conuertere si velis poteris.
Sigmundus Quarta enim uero fuit questio.

Ultrū possint facies hominū
in alias formas imutare &c.

Vergilius

Ulricus Quid tibi dignissime princeps. videtur
Sigmundus Od non
Ulricus Quo hoc
asseris morivo
Sigmundus Dicitur enim in decre
to in ca episcopi:xxvi.q.v. vbi inquit textus. quisquis ergo
credit posse fieri aliquam creaturā. aut in melius aut illi de
teriori mutari. aut transformari. posse in aliquā specie aut
in aliquā similitudinem. nisi ab ipso creatore qui omnia fe
cit. et per quem omnia facta sunt. infidelis est. et pagano de
terior. hec textus
Lunradus Canoni nāqz aduersa
ri non intendo. Sed que apud historiographos me legisse
memini recitare cupio. Quid igitur ad Ulrgilium dicitur
qui in bucolicis egloga octava recenset qdum Ulyxes su
is cum socijs a troya exulando: ad circe reginam declinasset
ipsa quoqz circe hospites tales suscipiendo pocula malefica
eisdez ministrasset. itaqz ipsi hospites postquam venenata po
cula bibissent. in animalium diuersarum specierum conuer
si sunt. hic namqz in lupum. alter in ap:um. alias vero in leo
nem
Sigmundus Fabulam recitas. poete fin
perunt quibus non creditur
Lunradus Cer
te poete reijendi non sunt. Nam celius lactantius ait po
etas historias scripsisse. Sed sub occulto figura velasse:
Atramen hanc recitat Boetius doctor catholicus in libro
quarto de consolatione. et ait

Cela naritj ducis
Et vagas pelago rates
Eurus appulit insule
Pulcra qua residens dea
Solis edita semine
Discret hospitibus nouis
Tacta carmine pocula
Quos ut in varios modos
Uertit herbipotens manus
Hunc apri facies tegit
Ille marmaricus leo

Dente crescit et vnguis
Nel lupus nuper additus
Flere dum parat vulnus
Ille tigris ut indica
Lecta mitis obambulat
Sed licet varijs malis
Numen archadis alitis
Obstum miserans ducem
Peste soluerit hospitis
Jam tamē mala remiges
Dre pocula traxerant
Jam siue cerealia
Blande pabula verterant
Et nihil manet integrū
Uoce et corpe perditis
Sola mens stabilisqz semp
Monstra que patitur gemit
Dileuem nimū manum
Nec potentia gramina
Membra que valeant. lici
Lorda vertere non valeant
Intus est hominū vigor
Arte conditus abdita
Dec venena potentiss
Detrahunt hominēsib
Dira que penitus meant
Nec nocentia corpori
Mentis vulnera seniunt
Pec Boetius decurtatis metris canit. **S**igmundus
Iametsi preclaro stilo Boetius vlxis sociorumqz gesta re
citet. hesito tamen an vera sint. et si talia gesta vera fuerint.
Non mirum si istuc his hominibus accidit qui pagani fue
runt ydola venerantes. et statuas demonium adorantes.

vnde dyabolus super homines tales maiorem potestate habuisse credimus. Cum autem nos deum celi adoremus et in christu m credimus per quem ab imperio dyaboli liberati sumus. vnde nobis talia contingere posse non existimo

Lunradus Insuper his simile factum audiui mus. Narrat enim Appuleius prout eum recitat. Augustinus eidem asini aures accidisse. ac accepto veneno humano animo permanente se asinum factum fuisse.

Sigmundus Dixi iam differentiam esse inter ydola adorantes et deum celi colentes.

Lunradus Procedamus igitur ad eos qui deum celi adorarunt. vt ostendamus eisdem benefica arte talia pariter accidisse.

Sigmundus Procede igitur.

Lunradus In histo ria clementis recitatur quomodo facies faustianum qui pater sancti Clementis extitit. et cum beato Petro apostolo conuer sabatur per Simonem maleficum immutata fuerit. dicitur enim in eadem historia qđ cum impator Cornelium centuri

rionem mississet antiochiam. vt illic magos et maleficos caperet. Faustianus licentiam salutandi Apionem et Amu

bionem a beato petro pecijt. cum autem idem faustianus apud Simonem maleficum declinasset Iaqz Simon anubiani et Appiani exposuit quomodo idē illa nocte Cornelium centurionem fugere veller eo qm audisset eundem Cornelium impatoris ex precepto scōpē hendere velle. vnde ipse

Simon omnem furorem in faustianū conuertere proposuerit. Tantum inquiens facite faustianū cenare vobiscuz.

At ego ait quoddam interim vnguentum componam quo cenatus faciem suam perungat ex eo quoqz vultum meū habere videatur. Vlos autem herbe cuiusdam succo faciem punguimini prius vt non fallamini de imitatione vultus ei⁹.

Volo enim ut comprehendatur ab his qui me querunt: et circum habeant filij eius qui me relicto confugerunt ad Petrum. Iaqz facies faustianum fuit mutata. vt nemo eande p̄terquā petr⁹ cognosceret. ad modū q̄ppē vt q̄ faustianū

intuebatur: existimabat Simonem magum videre Ecce igitur q̄ permaleficas artes vir sanctus erat immutatus
¶ Sigismundus forte pro tunc faustinianus cathecum minus fuit. nec dum baptisatus a petro. vel deus hoc ideo permisit. vt dolus Simonis magi proficeret in gloriam p̄ tri: prout factum fuit. ¶ Lunradus Quocunq; modo permisum extiterit. atamen ex historia claret q̄ facies eius p̄ maleficū immutata fuit. Itē in historia beati Petri re citatur qđ cum Simon magus antefaciem Neronis imperatoris staret eius effigies subito mutabatur ut modo senior modo adolescentior videbatur In eadem quoq; historia legitur. q̄ Simon magus hincum in speciem hominis scilicet ipsius sumonita mutauit. fertur enim Simonem Neroni disisse. vt scias optime imperator me filius dei esse. iube me decollari. et tercia die resurgam Precepit ergo Nero carnici. vt decollaret eum qui cum putaret Simonem decollare. decollavit aristem Simon autem aristeris membra recol ligens. se et illa tribus diebus abscondit. tercia vero die ostendit se Neroni dicens. Fac sanguinem meum abstergi qui effusus est. quoniam ecce ego qui decollatus fueram. sicuti pmisi tercia die resurrexi Nero vero his vissis obstupeuit. et eū filium dei esse putauit. ¶ Sigismundus bone doctor quid tu affers in medium. ¶ Ulricus Maiorum doctorum testimonia in eam rem conductentia Dicit enim beatus Augustinus in libro de spiritu et anima Humana opinio dicit qđ quadam arte et potestate demonum homines conuerteri possunt in lupos et iumenta. et portare queq; necessaria postq; peracta opera iterum ad seruire. nec bestiam meirem in eis fieri sed rationalem humanamq; seruare. Hoc intelligendum est q̄ demones quidem naturam non creant. Sed solum aliquid tale facere possunt ut videantur ecce qđ nou est. Hec Augustinus Ecce ergo qđ Augustinus coce. lit qđ aliquid tale facere possunt. ¶ Sigismundus Sed subdit ut videantur esse q̄ non est. ¶ Ulricus

Augustinus
Spiritu et An
to.

b i

De hoc lacus in solutione finali dicemus Insuper Augustinus in libro: xviiij. de ciuitate dei ait. de ludificationibus demonum quid dicemus nisi de medio Babilonis esse fugientium quanto enim in hec yma maiorem potestatem demonum videmus. tanto tenacius mediatori inherendum. per quem de ymis ad summa concendimus Nam cum essemus in italia audiebamus talia de quadam regione illarum partium. ubi stabularias mulieres imbutas his artibus i caseo dare solere dicebant quibus vellent. seu possent viatoribus unde in iumenta illico verterentur et necessaria queqz portarent. postqz perfuncta opera ad se redirent. nec in eis vitaz bestiam fieri Sed rationalem seruari hec Augustinus
¶ Sigismundus Hic Augustinus loquitur de auditio alieno dicens se a quibusdam recitatoribus audiisse unde dictum Augustini in hoc nihil concludit quia testis de auditu alieno loquens non probat. ¶ Ulricus Sapienter loqueris. attamen audiamus ppiniquiora Uincen- tius in speculo naturali libro tertio capi. cix. refert cui verba hec. refert guilhelmus malmesberiensis monachus in historia sua. q tempore Petri damiani fuerunt due vetule in strata publica quas Augustinus appellat stabularias. id ē transeuntes ad hospicia pro mercede suscipientes Nam stabularium proprie hospicium venale et publicuz dicitur. hec uno cōmōrantes tugurio uno quoqz imbute maleficio. hospitez si quand osuperueniebat solus in equum vel suem vlastinum mutabant. et mercatozibus vendentes precium habebant Quadam die iūnenē histrionicis gestibus victimū ex gentem hospicio suscepserunt. suscepsumqz asinum fecerūt. multum inde lucrantes per asinum scilicet qui miraculo gestum destinabat transeuntes Nam quocunqz modo anus precepisset monebatur Non enim amiserat intellectum sed loquaciam multum inde questum conflauerant vetule Audiens hoc vicinus diues. asinum emit in agno precio Dicū quoqz est ei ab illis vetulis ut custodirent eum. ne in aquam

intraret. seruatusqz asinus diu ab aqua. tandem in cautiore
nactus custodiam in lacum proximum se piecit et ibi se vix
volutans asinam figuram perdidit. propriamqz recepit.
Lunqz custos eius scissitareatur ab eodem obvio. si assinum
vidisset ille se esse dixit famulus ad dominum retulit domi
nus apostolicum leonem virum seculo sanctissimum. Conui
cte anus idem fatentur Dubitantem papam confirmavi pet
rus Damianus vir crudissimus. producto exemplo de Si
mone mago qui faustianum videri fecit in figura Simonis
Ecce ergo q Petrus Damianus vir et doctor magne auctor
itatis apud papam conclusit hoc fieri potuisse. Sig
mundus Lantis historijs et auctoritatibus me impellit
ut nesciam quorundam tandem me vertam. Ulricus
In fine latius sequamur de hoc

Utrum pficiscantur ad coniuncta
sup baculu vel lupu equitando.

b. 11